

Janina Kancewicz-Hoffmanowa

"Sztuka i ocalenie", Ewa Bieńkowska,
"Twórczość" nr 12 (1976) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/2 (64), 158

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ BALCERZAN Edward: Poczja wobec wojny: strategia uczestnika. "Pamiętnik Literacki" 1976 z. 4 s. 97-130.

Autor analizuje temat wojny w literaturze artystycznej lat 1939-1945 tylko w tych utworach, gdzie "artysta jest bezpośrednim uczestnikiem działań militarnych, poetą-żołnierzem", w których podmiot liryczny "czuje się żołnierzem i adresuje swoją wypowiedź do ludzi wojny". Autor bada chwyt i motywy, które organizują wyobraźnię żołnierza i zwiększają odporność psychiczną na przeżycia wojenne. Tak wyraźne sformułowanie celu utworu jest swoistą redukcją dążeń liryki, redukcją jej bogactwa artystycznego. Autor śledzi rozmaite poziomy i zakresy tej redukcji: redukcję tekstu, poetyki i kultury.

BP/64/1

P.D.

/1/ BIENKOWSKA Ewa: Sztuka i ocalenie. "Twórczość" 1976 nr 12 s. 91-103.

Autorka rozważa poglądy na rolę i funkcje sztuki, na jej relacje z filozofią, zawarte w twórczości Schillera i Hegla. Wychodząc z tego problemu rekonstruuje wizje kultury tworzone przez tych filozofów. Traktuje ich rozwiązania jako dwie różne reakcje na koncepcję kultury zawartą w filozofii Kanta, a zarazem jako przełom w myśli niemieckiej, jako wkroczenie w wiek XIX.

BP/64/2

J.K.-H.